

ДЕСЕТ СТЕПЕНИЦА КА ТРОНУ УСПЈЕХА ПОЛИТИЧКОГ КОВОРА

"...Иронија којом је Шарић проткао сваки (ма, и најмањи!) дио своје "Демократије за почетнике" учинила је да се неизбјежна дидактичност, која обично смара читаоца (свакако и свугдје, а нарочито овдје гдје свако мисли да је сва знања свијета покупио још док је у пеленама био), не само лакше прихвата, него се још и симпатичном покаже. Десет Шарићевих лекција је десет степеница ка трону успјеха на пољу политичког корова и још док се смијемо, како полазницима курса тако и узорима које им писац даје, пренемо се над чињеницом колико у животу препознајемо и знамо оних што су озбиљно засјели на висока мјеста у власти и око ње, а изгледају као да су из ове књиге јуче, јутрос или, ево сад побјегли! Не би се требало чудити ако би неумни и иронији недорасли читаоци (а углавном се из тих редова и регрутују политиканти и слични преваранти) прихватили ову књигу као прави уџбеник за бављење политиком, оваквом у свему овом. Некад је партијска школа у Кумровцу била важнија од свих школа и факултета; сјећајући се тог времена, мислим како не би било добро да погрешно читање ове књиге доведе до тога да једног дана (вјероватније је: једне још мрклије ноћи!) у биографији кандидата на неким

новим изборима прочитамо озбиљну самопохвалу: "завршио (сам) демократију код Шарића"... Било би добро, а вјерујем да ће баш тако и бити, да ускоро видимо и чујемо како се политички противници (нпр. у скупштини или неком још прометнијем мјесту) чаште оцјенама типа: "Ви, колега, као да сте из Шарићеве књиге побјегли" ?

Иронија нас је одржала, њојзи хвала".

Душко М. Петровић